

Sygn. akt: I C 1075/13

POSTANOWIENIE

Dnia 1 kwietnia 2014 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	<i>SSR Jacek Stypułkowski</i>
------------------------	--------------------------------------

Protokolant:	<i>Agnieszka Konczerewicz</i>
---------------------	--------------------------------------

po rozpoznaniu w dniu 1 kwietnia 2014 roku w Bielsku Podlaskim na rozprawie

sprawy z powództwa Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. (...) w B.

przeciwko M. R.

o zapłatę

postanowił:

Odmówić odrzucenia pozwu.

I C 1075/13

UZASADNIENIE

Powód Wspólnota Mieszkaniowa przy ul. (...) w B. po sprecyzowaniu powództwa w trakcie rozprawy z dnia 1 kwietnia 2014 roku wnosił o nakazanie pozwanemu M. R., aby usunął z nieruchomości położonej w B., oznaczonej nr geod. (...) ogrodzenie przebiegające na całej długości działki.

Pozwany M. R. wnosił o odrzucenie pozwu z uwagi na niedopuszczalność drogi sądowej. Jako wniosek alternatywny zgłosił żądanie oddalenia powództwa.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Właściciele lokali wchodzących w skład powodowej Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. (...) w B. są współwłaścicielami nieruchomości położonej w B., oznaczonej nr geod. (...). Nieruchomość ta ma urządzoną księgę wieczystą nr (...) z nieruchomością tą sąsiaduje działka nr (...), której właścicielem jest pozwany M. R. (k.60-63). Między nieruchomościami znajduje się ogrodzenie, które wznosił pozwany, a które zdaniem powoda znajduje się w odległości ok. 1 metra od granicy pomiędzy działkami.

Powód powołując się na prawo własności członków wspólnoty do działki nr (...) żądał usunięcia ogrodzenia z obszaru tej działki.

Pozwany wnosząc o odrzucenie pozwu wskazywał, że w sprawie zachodzi niedopuszczalność drogi sądowej, bowiem sprawa ta w istocie jest sprawą o rozgraniczenie, a ta powinna być poprzedzona etapem postępowania administracyjnego.

Stosownie do treści art. 199 § 1 pkt 1 kpc sąd odrzuci pozew, jeżeli droga sądowa jest niedopuszczalna.

Dopuszczalność drogi sądowej jest podstawową przesłanką procesową o charakterze bezwzględny, którą sąd bierze z urzędu pod uwagę w każdym stanie sprawy. Przyjęcie niedopuszczalności drogi sądowej i w konsekwencji odmowa rozstrzygnięcia sprawy przez sąd może nastąpić tylko przy spełnieniu określonych przesłanek. Niedopuszczalność drogi sądowej zachodzi wówczas, gdy sprawa nie ma charakteru sprawy cywilnej lub gdy sprawa ze swej istoty ma wprowadzić charakter sprawy cywilnej, jednakże z mocy wyraźnego przepisu została przekazana do właściwości innego organu niż sąd powszechny.

Stosownie do treści art. 187 § 1 pkt 1 kpc pozew powinien czynić zadość warunkom pisma procesowego, a nadto zawierać dokładnie określone żądanie. Oznacza to, że jedynie powód, a więc osoba wszczynająca postępowanie jest uprawniona do formułowania treści swego żądania, a Sąd jest związany treścią pozwu.

W sprawie niniejszej powód żąda usunięcia ogrodzenia pozwanego z jego nieruchomości. Nie budzi wątpliwości Sądu, że kwestią sporną w sprawie i jednocześnie kluczową dla jej rozstrzygnięcia jest ustalenie przebiegu granic nieruchomości. Nie oznacza to jednakże, że powód winien swe żądanie realizować w trybie postępowania administracyjnego.

Stosownie do treści art. 33 ustawy z dnia 17 maja 1989 roku – Prawo geodezyjne i kartograficzne (t. j. Dz. U. z 2010 roku, Nr 193, poz. 1287 ze zm.) postępowanie rozgraniczeniowe toczy się w trybie postępowania administracyjnego, a jedynie na żądanie niezadowolonej strony postępowania sprawa jest przekazywana do sądu, gdzie dalej toczy się w trybie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego w postępowaniu nieprocesowym. Uprzedni etap administracyjny postępowania rozgraniczeniowego jest obligatoryjny z wyjątkiem sytuacji określonej w art. 36 tej ustawy, który stanowi, że sąd, przed którym toczy się sprawa o własność lub o wydanie nieruchomości albo jej części, jest właściwy również do przeprowadzenia rozgraniczenia, jeżeli ustalenie przebiegu granic jest potrzebne do rozstrzygnięcia rozpatrywanej sprawy. W tym wypadku sąd w orzeczeniu zamieszcza również rozstrzygnięcie o rozgraniczeniu nieruchomości.

W sprawie niniejszej nie sposób podzielić stanowiska pozwanego, że sąd ma do czynienia ze sprawą o rozgraniczenie. Sprawą o rozgraniczenie jest sprawa, w której przyczyną konfliktu i istotą sporu jest przebieg granicy, natomiast kwestia własności gruntu przyległego do tej granicy stanowi przesłankę rozstrzygnięcia, czyli ma charakter wtórny, jeżeli ponadto sporny grunt z uwagi na swą powierzchnię, zwłaszcza w zestawieniu z powierzchnią całej nieruchomości, i swój kształt jest tematycznie związana z granicą (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 11 maja 2000 roku wydanym w sprawie sygn. akt I CKN 723/98).

Powód w przedmiotowej sprawie nie zgłosił żądania rozgraniczenia nieruchomości, które mogło nastąpić w sprawie o własność. W postępowaniu niniejszym potrzeba ustalenia przebiegu granicy wynika z konieczności ustalenia na czyjej nieruchomości znajduje się sporne ogrodzenie. Zatem dla prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy nie ma konieczności orzekania w przedmiocie ustalenia przebiegu granicy pomiędzy nieruchomościami. Jego ustalenie stanowić będzie przesłankę do wydania rozstrzygnięcia w przedmiocie żądania petytoryjnego i nie znajdzie się w treści wyroku.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Sąd uznał wniosek pozwanego o odrzucenie pozwu za bezpodstawny i na podstawie art. 199 § 1 pkt 1 kpc odmówił jego uwzględnienia.